Broj: S1 3 U 040402 21 U
Sarajevo, 12.10.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Brčko distrikt BiH, kojeg zastupa Pravobranilaštvo Brčko distrikta BiH, Trg pravde broj 16, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-436-8/21 od 07.04.2021. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.10.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07-1-436-8/21 od 07.04.2021. godine usvojena je žalba ponuđača JU Veterinarski institut Republike Srpske „Dr Vaso Butozan" i poništeni su sljedeći akti ugovornog organa: odluka po žalbi ponuđača, broj: 01.1-1413EK-0026/21 od 19.01.2021. godine, odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 01.1-1149AD-0019/20 od 22.12.2020. godine i zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, broj: 02-0395MR-0013/20 i predmet je vraćen ugovornom organu na ponovni postupak, te je konstatovano da će se povrat sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka izvršiti posebnim rješenjem.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi dosadašnji tok postupka, te ukazuje da je odredbom člana 70. stav 2. ZJN omogućeno dostavljanje akata elektronskim putem, pa da je odredbom člana 56. ZUP-a omogućena predaja podnesaka elektronskim putem. Ukazuje da je postupio u skladu sa članom 70. ZJN i obavještenje dostavio ponuđačima na njihove zvanične e-mail adrese koje su navedene u ponudi. Ističe i da je Sud BiH, (ne navodeći brojeve odluka Suda) zauzeo stav da je učesnik u postupku javne nabavke obavezan redovno provjeravati inbox i junk e-mail i u skladu sa elektronski dostavljenim podnescima od strane

ugovornog organa reagovati kako bi ugovorni organ mogao nastaviti s postupkom javne nabavke. Konačno je predložio da se tužba usvoji, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi i zainteresirana stranka JU Veterinarski institut Republike Srpske „Dr Vaso Butozan" su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ Brčko distrikt BiH pokrenuo postupak javne nabavke usluga za laboratorijsko ispitivanje uzoraka, analiza i superanaliza goveda za potrebe Odjeljenja za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu, za koji je obavještenje o nabavci, broj: 1157-1-2-688-3-585/20 objavljeno na portalu javnih nabavki dana 21.10.2020. godine, te je nakon okončanog postupka dana 22.12.2020. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 01.1-1149AD-0019/20. Protiv navedene odluke žalbu je izjavio ponuđač JU Veterinarski institut Republike Srpske „Dr Vaso Butozan", a ugovorni organ je dana 19.01.2021. godine donio odluku po žalbi broj: 01.1-1413EK-0026/21. Navedeni ponuđač je ponovno izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio kao osnovanu, te poništio odluku po žalbi, odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača i zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača i odluka po žalbi nisu dostavljene u zakonom propisanom roku, te da je nakon slanja odobrenja za uvid ugovorni organ morao imati potvrdu prijema e-maila, kao i da su osnovani žalbeni navodi koji se odnse na neprirodno nisku ponudu ponuđača „Teolab" d.o.o. Bijeljina i „Multi Lab" d.o.o. Tuzla.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu s odredbama Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH": broj 39/14 u daljem tekstu: ZJN) članom 99. propisano je da komunikacija između ugovornog organa i ponuđača, vrši se elektronskim putem, putem pošte ili putem faksa. Ugovorni organ, definiše u tenderskoj dokumentaciji (u daljem tekstu : TD) koji način komunikacije će primjeniti u odnosu sa ponuđačima. Odredbom člana 70. stav 2. ZJN propisano je da se odluke iz ovog člana (odluka o izboru i odluka o poništenju) dostavljaju kandidatima/ponuđačima u roku od tri dana, a najkasnije u roku od sedam dana od dana donošenja odluke, i to: elektronskim sredstvom ili putem pošte ili neposredno. U konkretnom slučaju ugovorni organ je tačkom 6.7 TD propisao da se cjelokupna komunikacija i razmjena informacija (korespondencije) između ugovornog organa i ponuđača treba voditi u pisanoj formi, na način da se ista dostavlja elektronskim sredstvom ili putem pošte ili neposredno koristeći kontakt podatke iz tačke 1.1 i 1.2 TD.

Nesporno je da u skladu sa citiranom odredbom ZJN i tačkom tenderske dokumentacije ugovorni organi može vršiti dostavljanje odluka na e-mail adrese

ponuđača. Međutim, kako je to pravilno tuženi zaključio, tužitelj prilikom dostavljanja odluka nije ispoštovao rokove propisane Zakonom o javnim nabavkama. Naime, ugovorni organ je odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača donio dana 22.12.2020. godine, te je istu žalitelju dostavio dana 31.12.2020. Imajući u vidu navedeno, pravilan je zaključak tuženog da ugovorni organ ovakvim postupanjem nije ispoštovao odredbu člana 70. stav 2. ZJN, a tu pravno bitnu činjenicu tužbenim navodima, tužitelj niti ne osporava.

Nadalje, odredbom člana 100. stav 3. ZJN propisano je da ako je žalba blagovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštenog lica, ugovorni organ, razmatrajući žalbu, može utvrditi da je ona djelimično ili u cijelosti osnovana i svojim rješenjem ispraviti radnju, preduzeti činjenje ili može postojeću odluku ili rješenje staviti van snage i zamijeniti je drugom odlukom ili rješenjem, ili poništiti postupak javne nabavke, te o tome obavijestiti učesnike u postupku javne nabavke na način određen ovim zakonom, u roku od pet dana od dana prijema žalbe. Kako to iz stanja spisa proizlazi, ugovorni organ je žalbu zaprimio dana 11.01.2021. godine, a odluku po žalbi je dostavio dana 26.01.2021. godine, a kojim postupanjem je prekršio citiranu odredbu Zakona o javnim nabavkama u pogledu roka, a koju pravno bitnu činjenicu, također tužitelj shodno tužbenim navodima ne osporava.

Dalje, pravilno je tuženi odlučio i kada je žalbeni navod ponuđača da mu je onemogućen uvid u ponude ocijenio osnovanim. Naime, žalitelj je dana 31.12.2020. godine uputio ugovornom organu zahtjev za uvid u ponude. Žalitelj nije zaprimio odgovor ugovornog organa, odnosno tek je naknadno utvrdio da je mail koji je uputio ugovorni organ smješten u „spam" umjesto u „inbox" žalitelja. Stoga pravilno tuženi se poziva na odredbu člana 56. stav 4. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16). Naime poslije podnošenja bilo kog podneska, druga strana je dužna da pošalje potvrdu o prijemu, kada je to neophodno kao dokaz da je izvršeno dostavljanje. Međutim, ako druga strana to ne učini, uzima se da je dostavljanje izvršeno momentom slanja na zvaničnu adresu, osim ako strana koja nije izvršila potvrdu prijema dokumenta dostavljenog na navedeni način, ne dokaže suprotno. Iz spisa predmeta je također evidentno da je žalitelj dokazao da navedeni mail nije zaprimio. Obzirom da je u konkretnoj javnoj nabavci izabrana komunikacija putem elektronske pošte, to su ponuđači dužni da na zahtjev strane koja vrši dostavljanje, potvrde prijem svakog dokumenta dostavljenog na izabranu adresu elektronske pošte kada je to neophodno kao dokaz da je dostavljanje izvršeno. U protivnom, pretpostavka je da je dostavljanje izvršeno, osim ako strana koja nije izvršila potvrdu prijema dokumenta dostavljenog na navedeni način, ne dokaže suprotno. Ovo znači da je u konkretnom slučaju teret dokazivanja, da nije bio u mogućnosti vidjeti elektronsku poštu kojom mu je ugovorni organ poslao, odgovor na zahtjev za uvid u ponude, upravo bio na ponuđaču, žalitelju, koji je navedeno i dokazao.

U pogledu dijela osporene odluke, gdje tuženi nalazi da je osnovani žalbeni navodi koji se odnose na neprirodne niske ponude, ponuđača „Teolab" d.o.o. Bijeljina i „Multi Lab" d.o.o. Tuzla, tužba ove navode i ne osporava.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj

primjeni pravila postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

Kako je tužba u ovom upravnom sporu odbijena ne postoji ni obaveza naknade troškova ovog upravnog spora, koji su tužbom i, potraživani.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

